

Drobečky

od sv. Františka

* občasník choceňské farnosti *

červen 2020

Milé sestry a bratři,

ve vstupní antifoně dnešní mše svaté čteme:

„Všechny národy, tleskejte rukama, jásejte Bohu

radostným hlasem.“ (Žalm 47,2) Dnes chceme Pánu Bohu vyjádřit nahlas svou radost a zatleskat rukama, protože máme k tomu více než jeden důvod.

Dnešní neděle je slavnost 1. svatého přijímání. Dnes poprvé 15 dětí přijme dar eucharistie. Dar nad všechny ostatní dary, protože je to sám Bůh, Pán Ježíš Kristus, jenž je pro člověka pokrmem, který dává život. „Já jsem chléb života... Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky... Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm... Kdo jí mne, bude žít ze mne,“ říká Ježíš v 6. kapitole evangelia sv. Jana.

Při příležitosti 1. svatého přijímání si znovu uvědomujeme to, že středem každého BOŽÍHO DNE je eucharistická hostina a pak vyplývající z eucharistie hostina AGAPÉ, společné a radostné stolování v našich rodinách, které je výrazem naší vzájemné lásky, zdůrazňuje a podporuje naši jednotu a pomáhá nám společně setrvávat v křesťanské víře a naději.

Dnes chceme Pánu Bohu vyjádřit nahlas svou radost a zatleskat rukama také proto, že máme v naší diecézi nové kněze a že jeden z nich pochází z naší choceňské farnosti. Je to krásný a vzácný dar, obzvláště v dnešní době. Když Bůh někoho povolává ke kněžské službě v církvi, onen povoláný musí Bohu říkat celý svůj život tak jako mladý Samuel: „Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.“ A nejen to. Musí Pánu Ježíši jako Petr vyznávat: „Ty jsi Mesiáš, syn Boha živého. Já jsem poznal a uvěřil jsem, že Ty jsi Svatý Boží.“ A ještě něco. Musí si stále připomínat slova dnešního evangelia: „Kdo miluje otce nebo matku víc než mne, není mě hoden... Kdo nebere svůj kříž a nenásleduje mě, není mě hoden... Kdo ztratí svůj život pro mě, nalezne ho.“ (Matouš 10,37n) Není to pro služebníky Boží vždy snadné a

jednoduché, proto potřebují se modlit a také potřebují, abychom se i my modlili za ně. A nejen za kněze, ale i za nová kněžská a řeholní povolání a za povolání ke službě v církvi. Abychom pak z rukou Božích služebníků mohli přijímat nespočetné Boží dary.

Nezapomínejme ale na to, že všichni jsme Boží služebníci. Všichni jsme byli pokřtěni jedním křtem a naplněni stejným Svatým Duchem a Bůh nás takto učinil svými dětmi a přijal nás za vlastní. Jako tedy pokřtěni ve jménu Trojjediného Boha jsme posláni do světa, abychom rozhlašovali, jak veliké věci vykonal Bůh, který nás povolal ze tmy ke svému podivuhodnému světlu. Ať tedy v našich srdcích a v našich životech nenachází místo temnota bludů, ale ať v nás a skrze nás září světlo Boží pravdy, protože to Boží pravda nás osvobozuje.

Milé sestry a bratři, radujeme se tedy dnes spolu s prvokomunikanty a jejich rodiči. Radujeme se také spolu s novokněžími a jejich farnostmi. Radujeme se obzvlášť s Františkem Filipem, který jako nový služebník Boží začne v sobotu 4. 7. 2020 v našem kostele, mocí svátosti kněžství, rozdávat Boží dary Božímu lidu.

o. Bogdan

Ze života farnosti – plány

Pondělí 29. 6. v 18.00 hod. – mše svatá, slavnost SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ

Sobota 4. 7. v 15.00 hod. – PRIMICE novokněže Františka Filipa, Choceň, kostel sv. Františka Serafinského

Neděle 5. 7. – slavnost sv. CYRILA, mnicha a METODĚJE, biskupa, patronů Evropy

Sobota 15. 8. v 9 hod. – mše svatá, zámecká kaple, slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

15. 8. – 22. 8. – FARNÍ DĚTSKÝ TÁBOR, skautské tábořiště Prorubky

Neděle 30. 8. v 9.00 hod. – žehnání aktovek a jiných školních pomůcek dětem, žákům a studentům

Neděle 6. 9. – FARNÍ DEN

ROZHOVOR S FRANTIŠKEM FILIPEM

Milý Františku, čeká Tě kněžské svěcení a primiční mše v Chocni. Rádi bychom se více dozvěděli o Tvé činnosti.

Jak dlouho už jsi ve farnosti v Náchodě?

V náchodské farnosti jsem od začátku srpna loňského roku.

Co je Tvou náplní služby ve farnosti? Co máš na starosti?

Protože jsem tam tento rok působil jako jáhen na místě pro kaplana, tak jsem měl na starosti všechno to, co jsem jako jáhen mohl zastávat z povinností kaplana. To zahrnuje např. pravidelná kázání, práci s dětmi, výuku náboženství, setkávání s mládeží, farní kancelář, různá setkání a jiné. Jako jáhen jsem také křtil, oddával a pohřbíval v případech, že byl obřad beze mše svaté. V Náchodě je také nemocnice a velký domov důchodců, kam jsem nemocným na požádání donášel svaté přijímání.

Co Ti na službě ve farnosti dělá radost?

Dá se říct, že často služba samotná. Přicházejí totiž momenty, kdy si uvědomuji velikost a krásu těch Božích věcí, o kterých s lidmi mluvím a které jim mohu zprostředkovávat. A pak také všechna milá setkání s lidmi.

Byly i nějaké těžkosti, které jsi musel překonávat?

Těžkosti byly, jsou a budou. Zatím si ale dávám takový čas hájení, protože přece jen život v semináři a rodině a život na faře se v leccems liší. A u každé nové věci obvykle chvíli trvá, než si člověk zvykne.

Jaká je v Náchodě farnost?

Náchodská farnost není malá. Na podzim jsme na nedělních bohoslužbách napočítali kolem 600 farníků, poslední roky tam byli dva kněží, farář a kaplan + na území farnosti ještě bydlí kněz, který nám vypomáhá. Letos tedy byl místo kaplana jáhen, a tak nám na základě dohody vypomáhali ještě ze sousedních farností. Zajímavé určitě jsou dětské mše v kostele sv. Michaela, který se nachází stejně jako farní kostel v centru Náchoda. Tyto mše sv. již přes 50 let doprovází rytmická schola. V Náchodě je také velmi aktivní katolický skaut.

Bliží se Tvé kněžské svěcení, jak probíhají přípravy?

Probíhají. Je nás pět svěcenců, takže musíme leccos koordinovat. Kněžské svěcení je ovšem zařizováno biskupstvím, my chystáme spíše dílčí věci. Jiné

je to ovšem s primicí, která se chystá celá, ovšem tady se zase významně zapojuje farnost, za což jsem vděčný. Mně se přímo týkají hlavně věci související se samotnou bohoslužbou a pak některé osobní věci.

A co Tě čeká po svěcení / primici?

Život kněze ☺. Podle všeho zůstanu v Náchodě, takže budu dělat všechno to, co doposud a přibudou mi kněžské povinnosti kaplana. Kromě toho se také v roce po svěcení více jezdí po farnostech a uděluje novokněžské požehnání.

„Velebí, má duše Hospodina“ Lk 1,46

S radostí Vám oznamuji, že
v sobotu 27. června 2020 v 10.00
v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové
přijmu z rukou otce biskupa Mons. Jana Vokála

KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ

Za tento veliký dar chci společně s Vámi Bohu děkovat slavením

PRIMIČNÍ MŠE SVATÉ

v sobotu 4. července 2020 v 15.00
v kostele sv. Františka Serafinského v Chocni.

Na obě tyto slavnosti Vás srdečně zvu.

S prosbou o modlitbu

František Filip

primice.cz

SVÁTOST SVĚCENÍ

Bůh Otec poslal svého Syna Ježíše Krista, aby ukázal světu jeho lásku a aby všechny lidi zachránil od hříchu a smrti. Ježíš sám poslal do světa dvanáct apoštolů a dal jim Ducha Svatého, aby hlásali evangelium, shromažďovali všechny národy, posvěcovali je a vedli. A protože toto poslání trvá a bude trvat až do konce věků, vyvolili si apoštolové nástupce a vkládáním rukou jim předali dar Ducha Svatého, který sami přijali od Krista. Udělili jim tak svátost kněžství v celé plnosti. Takto se apoštolskou posloupností biskupů předává a udržuje toto prvotní poslání z pokolení na pokolení a dílo našeho Spasitele trvá až dodnes a stále roste. Nástupci apoštolů, biskupové, ustanovují své spolupracovníky, kněze, kteří jsou s nimi spojeni v kněžské službě a mají sloužit Božímu lidu, a jáhny, kteří nejsou svěceni ke kněžství, ale ke službě.

Při svátosti svěcení se biskup modlí nad mužem, kterého Bůh vyvolil k posvátné službě: prosí za seslání Ducha svatého, a tuto modlitbu doprovázejí starobylým gestem vkládání rukou. A Bůh na modlitbu své církve odpovídá: dává Ducha svatého, aby byl nově vysvěcený muž přičleněn ke sboru biskupů, kněží nebo jáhnů a získal všechny potřebné dary pro svou službu.

Kněžským svěcením se uděluje svátost, kterou jsou kněží „pomazáním Duchem Svatým označeni zvláštním znamením, a tím připodobněni Kristu-kněži tak, že mohou jednat jménem Krista hlavy“.

Kněží tedy mají účast na kněžství a poslání biskupa. Tito svědomití spolupracovníci biskupů, povolání sloužit Božímu lidu, vytvářejí se svým biskupem jediný kněžský sbor, který má však různé úkoly.

Ve svém stupni služby se podílejí na úkolu Krista, jediného prostředníka (1 Tím 2,5), a hlásají všem lidem Boží slovo. Své posvátné poslání vykonávají hlavně při slavení eucharistie. Kajícími a nemocné věřící smiřují s Bohem a posilují je, přednášejí také Bohu Otci všechny potřeby a prosby věřících (srov. Žid 5,1-4). V mezích své moci vykonávají poslání Krista, pastýře a hlavy, shromažďují Boží rodinu jako společenství bratří a sester žijících v jednotě a vedou ji k Bohu Otci prostřednictvím Krista v Duchu Svatém. Uprostřed svého stáde se klanějí Otci v duchu a pravdě (srov. Jan 4,24). Mimoto věnují své síly kázání a vyučování (srov. 1 Tím 5,17); co v zákoně Páně četli a prorožďovali, v to věří, v co uvěřili, tomu učí, a čemu učí, podle toho jednají.

PRIMIČNÍ POŽEHNÁNÍ

Žehnám vám, maminko a tatínku, kéž vás dobrý Bůh odmění za vaši starostlivost, ať shlédne na vaše oběti, o nichž víte snad jenom vy a ať vám dopřeje radost z vašich dětí.

Žehnám vám, sourozenci a vašim rodinám, ať máte stále světlo a sílu ke všem životním úkolům, které vám svěří Bůh.

Žehnám vám, všichni příbuzní a přátelé, ať Pán zjemňuje vaše srdce, chrání vás zlého a shromáždí vás ve svém království.

Žehnám vám, spolubratři kněží, řádové sestry a bohoslovci, kéž jdete věrně za Pánovým hlasem a nikdy jej neopustíte, kéž vás Bůh posiluje, aby v nepochopení, samotě a utrpení nebyla oslabena láska k Němu a ke všem lidem.

Žehnám vám, děti, kéž stále jasněji poznáváte, že vaším nejlepším přítelem je Ježíš.

Žehnám vám, mladí přátelé, kéž nikdy nepřeslechnete hlas Boží, který vám ukazuje cestu životem, ať s jeho pomocí se dobře připravíte na samostatný život a citlivě spojíte ideály a nadšení se zkušeností starších.

Žehnám vám, nemocní bratři a sestry, vy jste zvláštním způsobem milí Bohu, když mu podáváte své bolesti, kéž vás posiluje, vrátí vám zdraví duše i těla a dá vám mocně pocítit svou přítomnost.

Žehnám vám, přátelé, kteří v Boha nevěříte, a vám, kdo jej hledáte, Kéž žijete podle hlasu svého svědomí a šíříte dobro a pokoj.

Žehnám také celé naší vlasti, kéž Bůh dárce pokoje a míru zachová naši zem v plnosti plodů země a lidské práce.

Ze života farnosti – ohlédnutí

ŽIVOT JDE DÁL

V posledních měsících a týdnech byla nejen naše víra, ale také naše vztahy vystaveny velké zkoušce. Samota, izolace, individuální prožívání, nemožnost se setkávat. ... Zdálo se, že se nám nabízí šance na intenzivnější život s Bohem. Ano, ta šance tady byla, ale pravdou je, že osobní individuální vztah s Bohem musí jít ruku v ruce se společným životem ve farnosti, s životem ve společenství.

Náš život byl a zčásti ještě je omezen různými druhy opatření, která nás měla ochránit a zamezit šíření koronaviru. Nyní dochází k postupnému návratu k normálnímu způsobu života.

Jsme rádi, protože nám chybí kontakt s našimi přáteli, s našimi bližními, na který jsme byli zvyklí a který našim životům dával energii a radost.

Už čtvrtý měsíc se na sebe díváme přes ochrannou roušku. Je dobré, že i toto opatření je postupně zmírňováno. Splnilo svůj účel ochranného prostředku. Těšíme se na chvíli, až budeme moci tento proužek látky odložit a vzdálenosti mezi sebou začneme zase zmenšovat. Těšíme se, že úsměvy, které jsme nějakou dobu mohli pod rouškami jen tušit, uvidíme zase v plné kráse.

Mnozí z nás prožívali tento čas s obavami a v nejistotě. Děkujeme všem, kteří se naše starosti snažili rozptýlit a zmírnit.

Snad bychom uplynulé období mohli nazvat i zkouškou. Možná jsme zjistili, že bez některých věcí i činností se obejdeme nebo jsme možná i paradoxně získali v době omezení více vnitřní svobody.

Nyní se můžeme radovat z několika blížících se slavností, z blížícího se času dovolených a odpočinku. Děti se mohou těšit na prázdniny, které si letos hodně odpracovali z domova, a také na tábory a výlety. Život jde dál.

Martin Filip

NOC KOSTELŮ 12. 6. 2020

Na jednom stanovišti bylo během logické hry napsáno:

*Nad znakem pád,
pod znakem let.
toť další místo,
kde nalezíš odpověď.*

Kde byste toto místo hledali v kostele?

STANISLAV HAVLÍČEK A JEHO MISE S LÉKAŘI BEZ HRANIC

V rámci Noci kostelů k nám zavítal pan Stanislav Havlíček a podělil se o své zkušenosti z misí z Bangladéše, z Jemenu a Jižního Súdánu. Jako dozvuk jeho návštěvy v našem kostele vám přinášíme rozhovor.

Co přiměje člověka vystoupit ze své komfortní zóny a vyjet na misi s Lékaři bez hranic?

To je dobrá a jednoduchá otázka, ale velmi složitá a nejednoduchá odpověď. S Lékaři bez hranic jsem se poprvé blíž seznámil v roce 2007 a na první misi odjel až v roce 2016 i přes to, že jsem se pro to rozhodl a chtěl to udělat prakticky okamžitě. Každý máme závazky, složitá rozhodování a něco jiného zrovna na práci. Když je ale některé setkání osudové a nevyjde napoprvé, určitě se ještě vrátí. A to se stalo mně. Už před třinácti lety jsem věděl, že tuhle zkoušku chci podstoupit, že se chci dozvědět, jestli na to mám. O komfortní zóně jsem tenkrát ani nepřemýšlel. Vlastně jsem nevěděl, kde ji mám a bez čeho se nedovedu obejít.

Co Vám mise daly a vzaly?

Daly mi právě znalost toho, že k naplněnému životu není potřeba mnoho civilizačních vymožeností. Na mise jsem si odvezl tři trička, dvojce kalhoty, tři zubní kartáčky a kytaru. Každá mise mi dala možnost naučit se mnohem víc o sobě a svých potřebách. Dostal jsem přímý autentický a úplně jiný pohled na situaci v zemích, o kterých jsem předtím měl jen velmi neúplný a zkreslený obraz z televizního zpravodajství.

Co mi mise vzaly? Určitou naivitu a samolibost z vlastnictví „správného“ evropského pohledu na svět. Nafoukanou víru, že to děláme u nás dobře nebo nejlíp a že „jejich“ problémy tam umíme snadno vyřešit.

Jednak to neumíme, protože některým jednoduše našim pohledem na svět nemůžeme rozumět, a jednak se v mnoha ohledech chovají k sobě, svým rodinám a svému okolí mnohem lépe než my.

V neposlední řadě mi mise vzaly jistoty neměnnosti toho, co máme. Najednou mám jiné hodnoty a jinak se dívám na své vlastní chyby z minulosti. Mise se nejvíc podepíše na citových vazbách a vztazích. Posílí každý jejich aspekt, včetně toho, co před odjezdem nefungovalo.

Kam byste nikdy nejel a proč a kam byste se naopak vrátil a proč?

Kam bys nejel, je jedna z prvních otázek, když projdete výběrovým sítím u Lékařů bez hranic. Každý má nějaké limity, každý má strachy, předsudky a očekávání. Je dobré to o sobě vědět dopředu. Já na tuhle první otázku po přijetí odpověděl, že o žádné takové zemi nevím. Neznamená to, že bych se nebál nebo si nepřipouštěl obavy, ale žádnou zemi jsem nevyloučil. Přijal jsem první nabídku do Jižního Súdánu, který byl v té době třetí nejnebezpečnější zemí na světě. O tři roky později jsem vyrazil do Jemenu, který se na stejnou pozici propadl z tehdy šestého místa. Mezitím jsem dostal a jednal o nabídce podporovat syrský projekt z Iráku. Nechci tím říct, že bych vyhledával nebezpečí, naopak, rád bych zdůraznil, že jsem se ani v jedné zemi necítil v ohrožení. Někdy samozřejmě nemáte dobrý pocit, zbraní je v každé z těch zemí moc, ale musím Lékařům bez hranic přiznat a pochválit snahu o maximální zajištění bezpečí svých spolupracovníků.

Rád bych se vrátil do každé z těch zemí, ale vždycky dodávám, že nejraději bych se do každé z nich vrátil jako turista. Abych mohl přijet na návštěvu ke svým přátelům.

Kde vnímáte největší potřebnost zdravotnické pomoci (konkrétní země, etnikum, onemocnění, specifická situace)?

Lékaři bez hranic v současnosti pomáhají v 71 zemích na světě. Není to úplně nejlepší světová vizitka, když humanitární zdravotnickou pomoc potřebuje každá třetí světová země. A protože nedovedu vybrat nějakou z nich jako nejvíce potřebnou, považuji za ten úplně největší problém situaci lidí na útěku, v uprchlických táborech všude na světě. Lidé na útěku nebo ti, kteří jsou v táborech dlouhá léta, si zaslouží pozornost a naději na lepší budoucnost.

Můžete nám přiblížit Váš nejsilnější zážitek z mise?

Bylo by jich spousta a z každé mise nějaký mám. Z Jižního Súdánu zázrak narození živé a zdravé holčičky z mimoděložního těhotenství, z Bangladéše poznání toho, že se děti o jídlo neperou, ale rozdělují, a naposledy z Jemenu blízkost smrti novorozeneckých dětí.

Zažil jste pořádný trapas s Lékaři bez hranic?

Mnohem víc trapasů zažívám sám se sebou.

Je nějaká osobní věc, bez které nemůžete na misi odjet?

Nevím, pokaždé je to jiné, ale zatím jsem s sebou vždycky vezl kytaru.

Navštívil jste různé země a poznal odlišné kultury, našel jste v nich něco, co naše společnost ztratila a je to škoda?

Zapomněli jsme anebo nechceme vidět, že smrt je součást života. A i když se moc snažíme, smrt nezmezí, když před ní zavřeme oči nebo naše umírající „odevdáme“ do nemocniční sterility.

Navštívil jste na některých misích místní bohoslužbu?

Ano, v Jižním Súdánu jsem dokonce jednou v kostele „kázal“ – měl jsem tam takové vyprávění. A jednou jsem tam byl na křtinách mého spolupracovníka.

Jak prožíváte návraty z misí? Vynořil se nějaký posttraumatický stres, který Vás překvapil a zaskočil?

Stres ani ne, většinou je to takový reversní kulturní šok. Údiv nad tím, co všechno tady máme, třeba v obchodech na výběr, a jak málo si toho vážíme a bereme to jako samozřejmost. A pak je těžké svoje zážitky sdílet. Mnoha lidem jsou příliš vzdálené, aby se vůbec snažili je pochopit.

Nyní v souvislosti s koronavirovou pandemií prožíváme zcela novou situaci, existuje nějaké doporučení, jak z ní vyjít silnější a odolnější?

Každá výzva, kterou zvládneme, by nás měla posílit. Aby k tomu mohlo dojít, je nutné přemýšlet i o sobě samém. Odpočívat, když to jde. A taky myslet na to, že přepracovaný organismus reaguje přehnaně. Některé „výbuchy“ pak boří vztahy. Takže mám pro sebe takovou radu: Buď vlídný!

Jaké je Vaše životní krédo?

Nevím, nemám žádné. Ale poslední dobou mi v hlavě rezonuje, že můžeme ukazovat a učit druhé, jak dělat věci efektivně a správně. Nemůžeme je ale nutit. Každý má právo na vlastní chyby a každý je zodpovědný za jejich důsledky a cenu, kterou za ně platí.

Kdo by podle Vás mohl vyjet jako dobrovolník s Lékaři bez hranic?

Každý nebo téměř každý. Nehledáme jenom zdravotnické profese. Téměř polovinu našich spolupracovníků tvoří nezdravotníci. A možná je i pomoc z domova, člověk nemusí jezdit na misi, aby mohl pomáhat.

Jak funguje financování Lékařů bez hranic. Nepadne náš příspěvek na administrativní záležitosti spíše než na konkrétní pomoc nejpotřebnějším?

Nejméně 80 % finančních prostředků získaných na mezinárodní úrovni využíváme k samotné humanitární pomoci a k přinášení svědectví o situaci v krizových oblastech. Maximálně 20 % financí slouží na provoz organizace a získávání dalších darů. Každý si může ve výroční zprávě zkontrolovat, jak organizace nakládá s darovanými penězi. Největší procento získaných peněz jde do konkrétních projektů, za lidmi, kteří tu pomoc nejvíce potřebují.

Za rozhovor děkují P. Rozsivalová, A. Pavlišová a H. Nixová

LÉKAŘI BEZ HRANIC / MÉDECINS SANS FRONTIÈRES

- nezávislá humanitární organizace, která poskytuje **zdravotnickou pomoc** a přináší kromě konkrétní pomoci i **svědectví**
- organizace byla založena roku 1971 skupinou francouzských lékařů a novinářů
- v České republice působí od roku 2006
- humanitární projekty jsou řízeny z **pěti operačních center** v Evropě
- jsou nositeli **Nobelovy ceny za mír** za rok 1999
- krédem je: **neutralita, nezávislost, nestrannost**
- nemusíte být lékařem, abyste mohli jako dobrovolník vyjet na misi. Koho potřebují - viz <https://www.lekari-bez-hranic.cz/pojedte-na-misi>
- více informací o **možnostech podpory** - viz <https://www.lekari-bez-hranic.cz/jak-nas-muzete-podporit>

Pro Lékaře bez hranic je klíčová schopnost rychle reagovat na krizové přírodní a humanitární situace. Vaše dary umožní distribuovat prostředky efektivně tam, kde je největší potřeba.

- **300 Kč** zajistí těžce podvyživenému dítěti terapeutickou výživu na dva týdny
- **500 Kč** umožní vyčistit dostatek vody pro 20 rodin na 1 měsíc
- **700 Kč** pomůže vyléčit 70 dětí trpících malárií

Z farní kroniky

Rok 1978

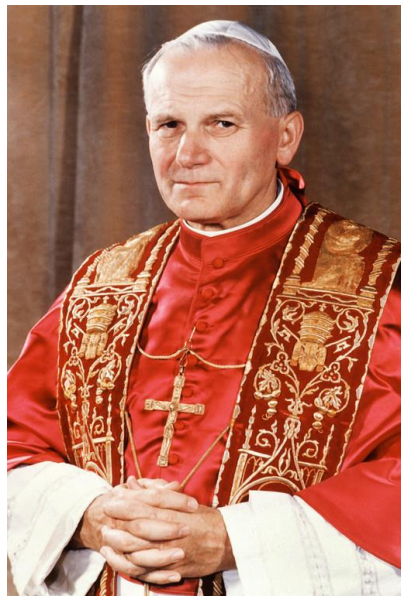
6. srpna 1978 zemřel Papež Pavel VI. ve svém letním sídle Castel Gandolfo na následky srdečního záchvatu.

Celá církev se ponořila do smutku prozářeného světlem víry a naděje, jisto papežové umírají, ale Petr v papežích žije. Měl tichý pohřeb, jehož se zúčastnil kardinál arcibiskup pražský Dr. Tomášek. Kondolence státníků směřovaly, ať už zdvořilostně nebo procítěně, ale všechny s uznáním za jeho úsilí o mír. 12. 8. byl pohřben v basilice sv. Petra v blízkosti hrobu papeže Jana XXII., pohřben do země bez hrobky s pestrým nápisem: „Papež Pavel VI.“ Už 26. srpna v konkláve 111 kardinály byl zvolen usměvavý nástupce Petrův v osobě benátského patriarchy Albína Lucianiho, který pocházel z dělnické rodiny a jeho otec byl socialistou. Zvolil si nejprve v dějinách papežství dojmění – k úctě svých dvou předchůdců – Jan Pavel I. Skýtal velikou nadějí jednak pro svou usměvavou tvář, milou povahu a poměrně přiměřený věk 66 let. Tak se stal 263. nástupcem Petrovým a místo korunovace zvolil jednoduché uvedení do úřadu a na stolec sv. Petra. Protože nechce vládnout, ale sloužit, byla mu vsazena na hlavu mitra jakožto biskupa římského a pallium. Bohužel, jen 33-denní pontifikát ukázal jeho krásnou a velikou postavu, sympatickou jak věřícím, tak i ostatním křesťanům i nekřesťanům, ochotnou vést dialog s kýmkoliv v duchu lásky. Při jeho uvedení na stolec Petrův, tak při jeho pohřbu 4. října bylo účastno asi 100 zvláštních delegací z celého světa, pohřeb jednoduchý, důstojný velkých lidí.

Koncem srpna duch. správce se zúčastnil se sloupnickými věřícími poutě do Polska do Čenstochové v době, kdy kardinál Wojtyła byl na volbě Jana Pavla I., takže při návštěvě Krakova nebyl doma, aby přijal poutníky, jako to rád dělal v předešlých zájezdech. Nikdo se však nenadál, že právě arcibiskup, krakowský kardinál Karel Wojtyła, bude nástupcem zemřelého Jana Pavla I. Na svátek sv. Hedviky, patronky Slezska a Polska, byl zvolen 111ti kardinály za papeže po 455 letech neital. první papež slovanského původu, a dokonce ze socialistického tábora Karel kardinál Wojtyła v 58 letech svého života, což také je po dlouhé době jeden z nejmladších papežů. Pochází z dělnické rodiny a sám po okupaci Polska nacisty, když university byly zavřeny, on jako posluchač filosofické fakulty pro jazyky, byl nasazen do chemické továrny v Krakově, kde tajně studoval bohosloví a připravoval

se svědomitě při práci na svěcení kněžské, kterého se mu dostalo hned po válce na Všechny svaté 1946.

Přednáškou bylo vzpomenuo osobnosti Jana Pavla I. a II. V jeho osobě je zahrnut jak dělník, tak univerzitní profesor a pedagog, jak vědec, tak sportovec, a tak také moderní pastoralista, který rozumí mládeži a věnuje se rodinám, ohroženým jak ideologií, tak i vlivy nevázanosti konzumní společnosti. Mluví 9 jazyky, kterým se naučil nejen pílí, ale i nadáním a nějaký čas pobyl i v koncentračním táboře v Dachau, což všechno mělo vliv na jeho duchovní i kněžskou formaci. Dne 22. října byl uveden na stolec Petrův jako 264. nástupce a zvl. přízeň věnoval sousedovi kardinálu Tomáškovi z Prahy, s nímž setrval v soukromé audienci delší dobu. Jest naděje, že papež, který rozumí církevním poměrům v socialistických zemích svou moudrostí, prozíravostí i opatrností, jistě přispěje i ke konsolidaci náboženských a církevních poměrů v ČSSR bez servilní podrobnosti i bez panovačné nadřazenosti, ale v upřímném spravedlivé a pravdivé opravdovosti pro blaho církve i vlasti.

Tak končí rok 1978, jako tří papežů, v pohnutosti, úzkosti a naději, světového varu a touhy po míru. Papeže Jana Pavla nám, Bože, chraň a zachovej. Jan Pavel II. ad multos annos!

S celou naší vlastí jsme prožívali i 600. jubileum smrti velikého státníka, císaře a krále Otce vlasti Karla IV. Celostátně věnovaná výstava Doby Karla IV. nejen reprezentovala velikost jeho osobnosti, ale projevila úctu a lásku k panovníku opomíjenému a zapomínanému pro přílišné a nekritické vyvyšování doby, husitské, kde padlo tolik památek, jak písemných ve vypálených kláštěrech a kostelích, tak i městech.

Také přednáškou o Karlu IV. se uctila památka muže, který nesl v sobě velikost a slávu i moudrost Šalamounovu, svatost a zbožnost Václavovu, rytířskost a statečnost obou Přemyslů Otakarů. Jeho česká krev po matce zastínila německo-francouzskou krev otcovu i jeho výchovu. „Čechám byl otcem a říši římské národa německého byl otčímem.“

Rok 1978 končí statistikou duchovní správy pod silným vlivem atheisace a odkřesťanštění obyvatel takto:

- pokřtěných z farnosti Choceň 49 (z farnosti Zámorsk 1)
- círk. oddaných z farnosti Choceň 13 (z farnosti Zámorsk 0)
- pohřbených do země z farnosti Choceň 24 (z farnosti Zámorsk 4), z toho ve farnosti Choceň zaopatřených 15 (tj. 1/3)

Na náboženství bylo přihlášeno 26 dětí. Sobotní katecheze navštěvovalo asi 24-32 dětí v 36 hodinách.

Štědrost věřících (kromě odpracovaných brigádnických hodin na opravách a úklidu ve výši 320 hodin) se projevila ve sbírkách: pro řádné hospodaření 13 772,- Kčs, pro mimořádné hospodaření s dary 46 502,- Kčs, celkem se vybralo 60 274,- Kčs.

Všem Pán Bůh zaplat! Státní příspěvek činil 5 000,- Kčs a půjčka z konsistoře ze svépomocného fondu byla 16 000,- Kčs. U konsistoře zůstává dluh 15 000,- Kčs – vydáno na opravu a novou střechu kostela ve Slatině. Celkový náklad na opravu kostela činil 42 000,- Kčs.

Z farní kroniky přepsala Soňa N.

Okénko pro mládež

Letošní jaro bylo nejspíš jiné, než jsme si všichni představovali, ale vypadá to, že léto proběhne alespoň trochu jako v jiných letech, proto bych ráda vypsalala akce, které se letos v létě budou konat na Vesmíru. Všichni doufáme, že proběhnou alespoň zčásti obvyklým způsobem, ale vzhledem k situaci je důležitější než jindy se na akce hlásit. Neváhejte a vyzkoušejte alespoň nějakou z těch, které Vesmír nabízí, je to příležitost prohloubit vztah s Bohem, pro seznámení s novými lidmi nebo také utužení starých přátelství. Vesmír je otevřený všem, kdo chtějí přijet.

P.S. Letos je ovšem důležité přivést s sebou podepsaný papír o bezinfekčnosti!

19. - 23. 7. 2020	Taneční týden	Vesmír
28. 7. - 2. 8. 2020	Hudební týden	Vesmír
9. - 15. 8. 2020	Týden Identity	Vesmír
16. - 22. 8. 2020	Offline týden	Vesmír
23. - 29. 8. 2020	Sportovní týden	Vesmír

Klára Šimková

Okénko pro děti

Milé děti,

blíží se nám prázdniny a hned na jejich začátku nás čeká svátek jednoho apoštola. Dám Vám několik nápověd a zkusíte vypátrat jeho jméno. Za odměnu si pak můžete vybarvit obrázek. Kdo bude mít ještě chuť, může najít 10 rozdílů mezi obrázky.

- svátek 3. července
- atributy: kopí, meč, stavitelský úhelník, pás Panny Marie
- patronem architektů, stavitelů, zedníků, kameníků, stavebních dělníků
- jeden z Dvanácti, zvaný Blíženeц
- často označován jako nevěřící
- podstoupil mučednickou smrt

www.deti.vira.cz

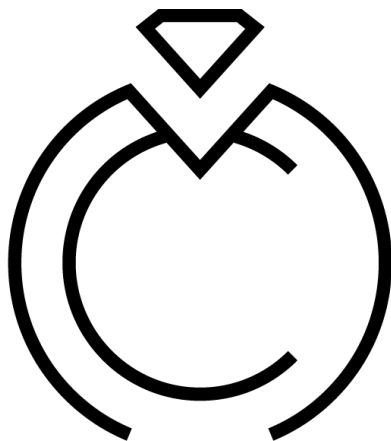

www.deti.vira.cz

Zuzka Siegelová

Toto číslo sponzoruje:

◀ ZLATNICKÁ DÍLNA ▶

MORAVEC ▶ ČIPERA

www.moravec-cipera.cz

Internetové stránky farnosti

www.chocen.farnost.cz

Uzávěrka dalšího čísla *Drobečky* je 6. 9. 2020. Příspěvky prosím doručte na adresu drobecky@seznam.cz, Martině Krskové nebo panu faráři. Díky!

Zodpovědné za jednotlivé rubriky: Zuzana Siegelová (děti), Klára Šimková (mládež). Drobečky připravili: Martina Krsková, Tomáš Nix.